

пріятелитѣ си на събрание. Но при това прѣкара тѣзи нощь до утринѣтъ въ голѣмо смущеніе и беспокойствіе, като размышляше че има да осѣди единъ момѣкъ, инакъ безукоризненъ, момѣкъ отъ най благороднитѣ и внукъ на Помбея. И тѣй тойзи властелинъ сега, който другъ пѣтъ като простъ гражданинъ на вечерѣ съ Марка Аврелія бѣше изказалъ гибелнѣтъ програмѣ за подсвоеніе имотѣтъ на всички граждани, на тѣйзи часъ неможеше да осѣди само одного челоуѣка.

Ижшкеше прочее като ся обращаше на леглото си въ безсъницѣ, охтеше и приказваше си самичѣкъ, та изговаряше разнитѣ размислы които утѣснявахъ сърдцето му и тежахъ на духѣтъ му.

“ Какъ, думаше, да оставиѣ спокойнѣ и свободенъ убійцѣтъ си, а мене да ми ся кѣса сърдцето отъ беспокойствіе? Когато толкозъ междуособны боеве пощадиѣ животѣтъ ми, като избѣгнѣхъ отъ толкози прѣмеждія въ боеветѣ по сухо и по море, тойзи прѣдатель сега да ище